

راجع به خراسان

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

اصلى فارسی

لوح رقم (174) امر و خلق - جلد 4

۱۷۴ - راجع به خراسان

و نیز در خطاب بخراسان در کتاب اقدس است قوله جلّ و علا: "یا اَرْضُ انحاءِ نسمع فیک صوت الرجال فی ذکر ربّک الغنی المتعال طوبی لیومٍ فیهِ تُنصَبُ رایات الاسماء فی ملکوت الانشاء باسمی الابهی یومئذ یفرح المخلصون بنصر الله و ینوح المشرکون"

و از حضرت عبدالبهاء در ضمن نطقی در حيفا در ۱۴ فوریه ۱۹۱۴ است قوله العزیز: "جمال مبارک ذکر خراسان را می فرمودند که این امر مبارک آنجا نشر خواهد یافت همه کس گمان میکردند که مقصود مبارک خراسان است بعد که عنایت جمال مبارک همه متوجه به عشق آباد شد ملتفت شدند که مقصد آنجاست بعد دیگر مشرق الاذکار در آنجا تأسیس شد"

و در حيفا در خانه شان در ۱۱ صبح ۲۹ جون ۱۹۱۴ قوله العزیز: "عشق آباد حال خوب مرکزی است مرو در زمان قدیم مرکز خراسان بود ملک خراسان بسیار وسیع بود افغانستان و سیستان و بلخ جمیع داخل در ملک خراسان بود لهذا در زمان قدیم مرکز خراسان مرو بود عشق آباد هم نزدیک مرو است جمال مبارک همیشه ذکر خراسان میفرمودند در الواح مبارک ذکر خراسان هست و میفرمودند که از خراسان ذکر الهی بلند خواهد شد و همه متحیر بودند که چطور اول در خراسان ذکر الهی بلند میشود بعد که عشق آباد بمیان آمد و مشرق الاذکار در آنجا تأسیس شد و برای احبای الهی ملجاء و پناه در هر جا که بر هر احبای الهی تنگ میشد و میشود میروند به عشق آباد و فی الحقیقه احبای الهی در عشق آباد خیلی همت کردند"

ORIGINAL